

læggelsesvåben. Danmark har underskrevet forbudene imod kemisk og bakteriologisk krigsførelse, og Danmark har vedtaget ikke at bruge landminer i sit forsvar. Nu har FN-Domstolen meget klart erklæret brugen af atomvåben for ulovlig og umoralsk og en forbrydelse imod civilbefolkningen. Den danske regering bør derfor arbejde for denne opfattelse i de militære og politiske organisationer, som Danmark er medlem af: FN, NATO, OSCE, EU og via observatørposten i Den Vesteuropæiske Union (WEU).

Under den kolde krig blev den fælles atomvåbenbaserede afskrækkelsesstrategi brugt som bortforklaring over for dem, som karakteriserede hele atomvåbenstrategien som værende både katastrofal og forfejlet. I den nuværende situation er de hidtidige nedrustningsaftaler slet ikke nok. Den indgåede START II-aftale fra 1993 vil kun nedbringe atomvåbenlagrene til niveauet i 1972, hvor atomkapløbet var i fuld gang. Samtidig er denne aftale ikke ratificeret i den russiske Duma, og udsigterne til dette er ikke lovende på grund af den planlagte NATO-udvidelse. Denne helt perspektivløse NATO-udvidelse er på denne måde med til at lægge gift for START II-aftalen og yderligere stærkt tiltrængte nedskæringer på det atomare område. Rusland vil formodentlig være ret uvilig til yderligere nedskæringer på det atomare område, fordi atomvåben efterhånden er det eneste effektive afskrækkelsesvåben, som landet er i besiddelse af. Samtidig er det tydeligt, at der ikke i USA er megen vilje blandt herskende meningsdannere i State Department og Pentagon til at overveje den strategiske afvikling af atomvåben. Tværtimod kommer der nye rapporter om, at USA er i gang med en modernisering af sine termokuleare atomvåben. The Guardian skrev den 19. august i år, at USA var ved at opbygge et nyt atomarsenal. Det skulle bestå i en ny type af våben, som dels ikke behøver at skulle testes under jorden, og dels ved en udbygget præcision af atommissilerne. Ifølge the Guardian handler det om via en udbygget atomar præcision at kunne vinde en eventuel atomkrig, hvor man kan slå først og med høj præcision sætte modstanderens atomare beredskab ud af kraft. På denne måde håber man at kunne komme ud over den hidtidige atomafskrækkelsesstrategi: MAD - Mutual Assured Destruction, som bygger på, at ingen af de atomførende magter vil være den første til at bruge atomvåben ud fra den antagelse, at modparten så kan slå igen og ødelægge ens eget land.

I en kommentar til den atomvåbenbaserede afskrækkelsesstrategi siger general Butler til Jyllands Posten den 1. marts 1997: De indbyggede intellektuelle modsætninger i atomafskrækkelsen er aldrig blevet løst. Modsætningen er, at absolut usårbarhed er ensbetydende med absolut sårbarhed for dette lands

ffjende. Hvis vi opnåede fuld beskyttelse, ville Sovjetunionens styrker være værdiløse og sårbare over for et førstegangsangreb fra USA. Det er hele forklaringen på atomkapløbet.

Dermed kan man også konstatere, at hvis USA går i gang med en videreudvikling af sine hidtidige atomvåben i retning af en atomar præcision, der vil sætte USA i stand til at rette et førstegangsangreb på de russiske atomare baser, som vil destruere disse, så har man lagt grundstenen til et nyt atomkapløb i stedet for en gradvis atomar nedrustning og endelig afskaffelse af atomvåben.

Ud fra en sådan militær og sikkerhedspolitisk tankegang kommer det aldrig til andet end taktiske nedrustninger. Dvs. man vil fortsætte med den rent kvantitative nedrustning, men ikke sætte spørgsmålstegn ved atomvåbenstrategien som sådan. Den amerikanske regering og Kongressen har bevilget 4 milliarder dollars til ovenstående program. Journalisten Martin Bucharth spørger i Information den 21. august 1997:

»Er det vitterligt nødvendigt at bevare tropper på 10.000 forskere for at bevare USA's kernevåbenarsenal i samme stand som nu i de næste 25 år?«

Samtidig kan man i et telegram fra Ritzau Bureau fra den 24. september 1997 læse, at den person, som var udset til at være ansvarlig for USA's atomvåbenpolitik, Rose Gottemoeller, blev droppet, ifølge Washington Post angiveligt på grund af hendes anbefaling af yderligere atomnedrustning. Den amerikanske forsvarsminister havde tilbudt Gottemoeller posten som viceforsvarsminister med ansvar for den internationale sikkerhedspolitik. Ritzau skriver, at »...Gottemoellers alvorlige synd, set med republikanske øjne, består angiveligt i, at hun har anbefalet en forsvarsrapport om straks at stræbe efter yderligere markante nedskæringer i det amerikanske atomarsenal, så USA og Rusland på kort sigt kommer ned på 1000 atomspræghoveder - og i sidste ende med få hundrede. En sådan fremgangsmåde ville kolliderede med den amerikanske præsident, Bill Clintons hidtidige politik om, at der ikke kan forhandles om ny atomnedrustning, før det russiske parlament har ratificeret START II-aftalen fra 1993. Denne aftale sætter et loft på 3500 atomspræghoveder i missiler, som hvert land har udstationeret.«

Derfor er det nødvendigt, at der tages internationale initiativer for at fremme debatten i retning af afvikling af atomvåben. Hvis det ikke sker, nu hvor den kolde krig er overstået, hvornår vil det så være muligt? Hvornår vil betingelserne være bedre? Derfor håber forslagsstillerne, at regeringen og et flertal blandt Folketingets partier vil genoverveje den holdning, som kom til udtryk, da Folketinget førstebehandlede B 29 den 15. november 1996, som drejede